

Ewa Szary

"Wprowadzenie", Michał Głowiński,
"Pamiętnik Literacki" R.LXII (1971) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 146

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ GŁOWIŃSKI Michał: Wprowadzenie. "Pamiętnik Literacki" R. LXII:1971 z. 2 s. 175-187.

Praca daje szczegółowe i wyczerpujące omówienie | teorii, metod i praktyk badawczych jednej ze współczesnych doktryn krytycznych, tzw. krytyki tematycznej. Główne idee tej doktryny sprowadza autor do swoiście interpretowanej kategorii tematu oraz szczególnego charakteru relacji, jaka zachodzi pomiędzy analizującym krytykiem i analizowanym przez niego przedmiotem; relacji, która polega na woli całkowitego utożsamienia się krytyka z "przedmiotem". Praca ma zarazem charakter wprowadzenia do publikowanych w tym samym zeszycie "Pamiętnika Literackiego" przekładów tekstów trzech głównych przedstawicieli tej szkoły krytycznej: G.Bachelarda, G.Pouleta i J.P.Richarda. W omówieniu zawarte są również informacje o głównych etapach rozwoju doktryny, jej wewnętrznych rozłamach/na kierunek psychoanalityczny i fenomenologiczny/ oraz podejmowanych przez tę doktrynę polemikach, np. z tzw. "krytyką uniwersytecką".

BP/42

E.Sz.

/I/ POULET Georges: Hugo. Przeł. J.Lalewicz "Pamiętnik Literacki" R. LXII:1971 z. 2 s. 207-236.

Przekład fragmentu książki francuskiego badacza literatury, głównego przedstawiciela "krytyki tematycznej". Fragment pochodzi z pracy: "Etudes sur le temps humain" /1952/ i jest, opartą na tekstach poety, prezentacją wyobraźni twórczej W.Hugo. Autor odtwarza główne ukierunkowania wyobraźni poety - ku gromadzeniu konkretów i obfitości szczegółów oraz ku "gęstwini" całości, którą składają. Opis składników wyobraźni poety staje się podstawą, na której dokonuje autor prezentacji sił najgłębiej leżących w świadomości poety: nieobecności i niemożliwości pamiętania, które jest zdominowane przez wyobrażenia, oraz uczucia pustki, poczucia obecności jedynie świata fantastycznego, a nie rzeczywistego.

BP/42

E.Sz.